

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelő
9-11 óra között,
Bolonya, nester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

MUZEUM EGYLET
KÖNYVTÁR

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félre 3 frt 50 kr,
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hírde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr
Nyit-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyit-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

31. szám.

Brassó, Csütörtök, márczius 17-én.

III. évfolyam 1887.

Az Olt szabályozásáról.

„Végére mehetetlen az az erdélyi töké-
letlenkedés, mit az Olt-szabályozás kérdésével
már évek hosszú sora óta elkövetünk.” Kö-
rülbelül e szavakat olvastuk valahol több mint
egy évvel ezelőtt ugyane tárgyban és ugyan-
ily czim alatt.

És most hozzátesszük azt is, hogy: mint-
ha a jó Isten elvette volna tőlünk a józan ész
és értelem legkisebb porcikáját is, — úgy te-
szünk azóta is ezzel.

Nem volt elég, hogy Szegedet eltemette
a Tiszának áradása ugyszólván csakis azon ok-
ból, mert fenn Ungban és Beregben előbb
szabályoztak, hamarabb és gyorsabban
metszették át a kanyarokat s képezték ki a
legrövidebb és e miatt leggyorsabb lefolyási
medret, mint alant az alföldi rónasá-
gon; hanem ugyanazt akarjuk — habár csak
kisebb mérvben is — ismételtetni az Olt völ-
gyében is: először talán Seps-Szentgyörggyel,
azután Fogarassal és annak vidékével.

A csiki atyafiak ugyanis megunták — és
méltán — végét várni azon sok „tedd ide, tedd
oda“ tétovázásnak és meddő feliratozásoknak,
mit az oltmenti alsóbb vármegyék közgyűlései
és közigazgatási bizottságai elkövetnek ez ügy-
ben. Kapták tehát magokat és megalaki-
tották a csiki Olt-szabályozó társu-
latot, a mi különben könnyű is ám nekik,
mert tudvalevőleg aránylag náluk legkönnyebb
a munka és aránylag náluk fog annak leg-
gyorsabb eredménye lenni, mert hát ott leg-
kisebb a szabályozandó folyó s legegyszerű-
sebbek a partok és azoknak környéke.

Ha jól akarunk azonban eljárni — s ok-
vetlenül közös terv szerint és egyöntetűen kell
eljárni — a vöröstoronyi szorostól fel egészen
Csik-Szentdomokosig, különben több kár mint
haszon lesz az egész eljárásból. Alant jó
széles, egyenes és mély folyam med-
ret s hatalmas ártért kell előkészí-
teni, a mely képes legyen necsak magába
fogadni a szabályozást folytán hova-tovább
mind gyorsabban s nagyobb tömegekben alá-
zúduló vizet, hanem odább vezetni s kiönteni
is azt a vöröstoronyi szoroson át az Alduna
vidékére.

Fenn pedig ezalatt — főleg a mel-
lékpatakok és ágak fejében — a befásítás
s talajkötés művelését kell szorgal-

masan foganatosítani, hogy t. i. egyfe-
lől a vizek gyors és nagymennyiségű leroha-
nása elháríttassék vagy legalább mérsékelte-
sék ez által a hegyek között; s másfelől pedig
hogy visszatartassék azon sok iszap és kőgör-
geteg is legalább részben, vagy ha lehetséges,
egészben is, mely az alantabbi folyómedreket
fel szokta töltetni s e miatt még veszélyesebb
és ártalmasabb, mint akárhány és akárminő
nagy kanyarulat a folyó medrében.

Ha így nem járunk el, ha eltűrjük, hogy
a felvidéki havasok irtó gazdasága s korlátlan
legeltetése a befüggő hegyoldalon tovább is
folytattassék s a folyónak felsőbb szakaszain
időnap előtt átmetszések eszközöltessenek: —
meg fogjuk érni és látni, hogy mi lesz né-
hány év alatt az eredménye annak az alsóbb
vidékeken.

Idáig még csak nevettük, ha a csiki al-
ispán évről évre megtávirta háromszéki kollé-
gájának, hogy vigyázzanak, mert olyan nagy
árvíz megy lefelé, a minőre még ama bizonyos
legöregebb emberek sem emlékeznek. És ez
kidoboltatta Szentgyörggyön, ha épen véletle-
nül vásár is volt akkor; és volt aztán erre
lótás-futás keresztül az Olt hídján, a míg még
lehetett menni. — Jövőre azonban a nevetés
helyett még sirhatunk is néha, oly nagy mér-
veket is ölthet ilyenkor a veszély.

De hát mit kell tennünk? — kérddheti
méltán valaki.

Irni kell a lehető legrövidebb idő alatt
különösen Háromszék-, Brassó- és Fogaras-
megyéből, mint leginkább és legveszélyesebb
mérvben érdekelt törvényhatóságokból, a köz-
munka- és közlekedési s a földművelésügyi
miniszter urakhoz, miszerint az egész Olt fo-
lyóra kiható szabályozási s vízhasznosítási tár-
sulat mielőbbi létrehozása és életbe léptetése
érdekéből nevezzenek ki egyetértőleg és azon-
nal egy kormánybiztost s adjanak melléje ah-
hoz értő szakközeget, a ki annak módja és
rendje szerint eljárjon ez ügyben.

Van vízjogi törvény, van szabályrendelet,
van kulturmérnök, van törvényt s szabályokat
magyarázó kitűnő szakkönyv (Kovácsy S. és
Kvassaytól), melyben minden néven nevezhető
dolgok ez ügyben le vannak írva s megma-
gyarázva. Mi hiányzik tehát még mindezek
mellett? — Az intéző és vezető kéz s az elő-
munkálatokhoz szükséges pénzölög.

No hát az előbbi kérjük a kormánytól,
az utolsót pedig előlegezzék a nevezett megyék,
hisz úgy is rövid időn megtérül az egész, s
alig tesz ki ez egy pár ezer forintot. Ennyit
pedig még koczkáztatniok is lehetne ez ügy-
ben, nemhogy biztos kölcsönképen ne bocsát-
hatnák azt rendelkezésére az illető közegnek.

Ismételjük tehát: irjanak fel a megyék,
közigazgatási bizottságok, főispánok, közgazda-
sági előadók, államépítészeti hivatalok, kir. er-
dőfelügyelőségek, városok, községek, — szóval
mindazok, a kik csak közel s távolról érde-
kelve vannak, és kérjenek mindannyian egy
kormánybiztost és a mellé szükséges számú s
képzettségű szakértőt az egész Olt folyó sza-
bályozását és hasznosítását felölelő társulatnak
mielőbbi megalakítása céljából. A szükséges
előleget pedig ajánlják fel Háromszék-, Brassó-
és Fogarasmegyék.

A jelenlegi szakminiszter urak csak hiré-
ből ha ismerik ez ügyet. Közvetlenül tehát
aligha fognak kezdeményezhetni valamit éret-
tünk. De Baross miniszter ur lelkesen beszélt
Győrben a Rába szabályozásáról. Reméljük
tehát, hogy legalább jóindulattal fog meghall-
gatni minket is ez ügyben.

K-y.

NB. A fenti sorokkal kapcsolatban úgy
tudjuk, miszerint a brassói kerületi kir. erdő-
felügyesség részint a vizek rombolásának meg-
gátlása és a talaj megkötése szempontjából
szükséges beerdősítések érdekében, részint pe-
dig az azzal kapcsolatban eszközözendő vizsa-
bályozások és hasznosítások céljából teendő
feltejtetéshez az adatok beszerzését már meg-
is kezdette, midőn az Olt folyóra és annak
mellékágaira hajló községek előljáróságaihoz
egy felhívást intézett az 1879. évi erdő-
törvény 165. és következő §-ai alapján. —
Ugy hisszük, hogy ez által lényegesen fog
tisztulni a helyzet, és reméljük, hogy az illető
községi előljáróságok részéről megfelelő kész-
séggel fogadtatván a felhívás, rövid időn si-
kert is jelenthetünk e soká vajudó ügyben.

K-y.

Belföld.

Brassó, márcz. 16. (Főrendiház.) A főren-
diház — mint előre jeleztük is volt — márczius 14-én
tárgyalta az 1887 évi költségvetési javaslatot. Ghy-
czy Kálmán hevesen ellenezte a javaslat elfogadá-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A gyermekekről.

Timon Sándortól.

Szavalt a márczius 15-iki estélyen Stark Vilmosné.

Alakra ember, s mégis több a lénye,
Szép arcza vall az égi angyalokra,
S bár szárnya nincs, a tiszta szűz kedélylyel
Fölvágy a földről, föl az ég magasb.

Angyal bizony! Mig csepp, parányi kised,
A mig erői fejlődésbe vannak;
Ember, ha fejtiük benn a jót, a szépet;
Ördög, ha keblén bokra nő a rosznak.

Növény a gyermek: fiucska, lány, az mind egy,
Az óvókéznak várja ápolását,
A mely hű gondnal messe róla félre,
Mi meggátolná célhoz eljutását.

A kisedek! Az élet üdve nekünk,
Öröme, büra ők serkentenek,
Egykor mi bennök büszkeségre nézünk
Hogy ember számra fölserkenjenek.

A nemzetfának hajló, feslő rügye,
Mely egykor éltünk messze nyújtja el,
S a nagy jövődöntéstől átalvéve,
Még ápolomk lesznek, hogy ha kell.

A kisedek! Ma még miénk, de holnap,
E hon nyujt értök kérő kart felénk,
Hogy tisztüket, ha arra szükség volna,
Majd megtegyék, mint mi is megtevének.

Hazánk, mely annyi vész-vihart megére,
A kisedekben jobb jövőt keress,
Hogy hajnalfénye süssön fel egére,
Midőn már minket siri hant fedez.

Ezért jövének, hogy fillért összerakva.
A kisedóvás hajlékot vegyen,
Hogy mindenik, mit adhat összeadja
E célra, melyen üdv áldás legyen.

De üdv, de áldás mindazon, ki értök
Áldoz, buzog, s tesz fáradszatlantul,
Hogy később is, bár azt mi meg nem érnők,
Csillogjon fény ott, hol most árny borul.

Derüljön fény, ha tőlünk nem, de rólunk
Hazánk egére, véges végtelen,
S a mag, melyet ma termőföldbe dobtunk,
Éljen, viruljon számos éveken.

Oh, mert mi úgy is elmegyünk idővel!
De a mi drágább mindenek felett:
E honnak — áldva Istenek kezével —
Még élni kell sok ezredveket!

Emlékezés 1848-ra.

Hogyan vittük a Máros-Vásárhelyre szóló sürgős levelet Rad-
nótról Tordára.

Letűntek 1848-ban a márczius 15-ikével beállott
tavaszi szép napok. Azt hittük, hogy mindig úgy fog
tartani, mindig olyan boldogok leszünk... Az öregek
fejüket csóválták, midőn ünnepélyeink, gyűléseink rész-
leteit nekik egész elragadtatással elbeszéltük. „Nem
jó vége lesz még ennek,“ mondogták komoly arc-
czal, aggályos szívvél. A nagyevű Bolyai Farkas,
kedves tanárunk pedig egyenesen szemünkbe mondotta,
hogy a márczius 25-iki máros-vásárhelyi impozans
ünnepélylyel fáklya fény mellett a magyar nemzet
szabadságát temettük el. Megnehezítettünk a
nemesszívű örege, kinél jobb szívű embert soha sem
ismertem és rögtön rámondottuk, hogy: Pecsovies.
Pedig ez akkor nagy szó volt, mert a mi felfogásunk
szerint hazaárulót jelentett. Be sokszor kértünk ké-
sőbb a csaták zajában, az ágyuk dörgései, a kiállott
sanyaruságok között, magunkba szállva s szavaira em-
lékezve e nemes lélektől, az ifjuság e páratlan barát-
jától, bocsánatot...

1848 őszén már lángban állt bércezes kis hazánk.
A vidéki nemesség városokba sietett családostól, kik
ezt nem teheték, kik nem képzelhették az embert a
vadállatnál szörnyetegebbeknek, azok otthon maradtak,
de életükkel áldoztak azért, mert az embereket, jobb-

sát. Zichy Nándor gróf kijelentette, hogy ő elfogadja ugyan a javaslatot, mert idő rövidsége miatt új költségvetést beterjeszteni nem is lehetne. Még Somsich Pál szolt a költségvetés ellen, mely mellett Tisza Kálmán miniszterelnök-pénzügyminiszter nagy tetszés közt beszélt, erőltetve az ellenszónokok állításait. Szóltak még a javaslat mellett Kautz Gyula és báró Rudnyánszky József, mire a javaslat — Ghyczy s báró Prónay Dezső kivételével — elfogadtatott általánosságban.

K ü l f ö l d.

Brassó, márcz. 16. (J.) Bulgária ismét csendes. Csak Zankow okosodik még, de ezzel elvágja maga alatt a fát. Ugyanis emlékiratot terjesztett a porta elé, melyben kijelenti, hogy nem akarja tovább folytatni a tárgyalásokat, mert véleménye szerint Bulgáriában a rend helyreállítására csak egyetlen mód van és pedig: a Törökország általi katonai megszállás. Ez a javaslat nagy elkeseredést szült még a saját hivei között is.

Oroszországban kezdi ismét a nihilismus felütni a fejét. A csár ellen merényletet akartak elkövetni. Erre nézve jelentik Londonból f. hó 15-iki kelettel: Az alsóház mai ülésén Fergusson államtitkár jelenti, hogy a kormány mély sajnálattal értesült, hogy Pétervárott néhány személyt, kik robbanó anyagok birtokában voltak, letartóztattak azon az uton, melyen az orosz csárnak a második Sándor csár halálának évfordulója alkalmából tartott gyász istenitiszteletre kellett elhaladnia. A csár ellen azonban merénylet nem történt. — Mint a „Standard“ jelenti a News Kiprospekten az Anitsilicow-palota közelében, hol a csári család lakik, hat tanulót elfogtak, kik robbanó anyagokat rejtettek maguknál és a csárnak a székesegyházba indulására vártak.

A czárt nevenapja alkalmával királyunk következő sürgönynyel üdvözölte: „Fogadd születésnapod alkalmából legmelegebb szerencsekívánataimat, — ismételt biztosításával őszinte barátságomnak. A császárné őszinte szívvel csatlakozik szerencsekívánataimhoz, s valamennyien a legmelegebb kívánságainkat csatoljuk a te szerencsédhez, a császári családéhoz és kormányodéhoz.“

Lobanov berezeg nagykövet átadta a kormánynak Ausztria-Magyarország azon óhaját, hogy szükségesnek tartaná, ha a bolgár kérdés békés uton intézhetné el.

A mi ünnepünk.

— Márczius 15. —

A brassói magyarság márczius 15-én oly ünnepet ült, mely ritkítja párját, — városunk magyarságának történetében pedig egyedül áll. A brassói magyarság kitett magáért. Megmutatta ez ünnepélyével, hogy szívben-lélekben egy, — ha nemzeti érdekről van szó.

Már a kora reggeli órákban nemzeti lobogó lebegett a magyar kaszinó s polgári kör épületeiről. A szív önkéntelen is felmelegedett a lobogók láttára, melyekben mi amugy is oly ritkán gyönyörködhetünk.

Már d. e. 10 órakor tódult a közönség a „Nr. 1. felé. 11 órakor zsufolásig tömve volt a nagy te-

rem a diszesnél-diszesebb közönséggel, melynek körében legnagyobb örömeinkre ott láttunk sok helybeli tekintélyes szász nemzetiségi polgártársat is.

A prot. nőegylet, a vármegyei tisztikar, a helybeli magyar iskolák tanári karai, a polgári kör, a dalegylet, (lobogóval) a csizmadia ipartársulat testületileg jelentek meg. Ott volt a középiskolai fiatalság is, mely magyar ügyeinkből mindég kiveszi a maga részét. Itt voltak az összes hétfalusi tantestületek teljes számban s köztük néhány lelkes pap is, kik több hívükkel jöttek el ünnepélyünkre.

Feszült figyelemmel várta a közönség az ünnepély kezdetét, midőn néhány percczel 11 óra után kitünő dalegyletünk foglalta el az emelvényt, hogy tőle már megszokott praecizitással énekel el a „Hymnuszt“, mely zajos tapsokat aratott.

Most az emelvényt Koós Ferenecz kir. tanácsos, tanfelügyelő, mint a rendező bizottság elnöke foglalta el, hogy szónoki hévvel mondja el következő szép megnyitó beszédét:

Mélyen tisztelt ünnepelő közönség!

Ránk derült, Isten jóságából ismét ránk derült imádott magyar hazánk ujjászületése 39-ik évfordulójának, 1848. márczius 15-ikének emlékezetes, nagy napja. . . .

A magyar honpolgárnak, ha ma itt az édesanya kebelén, vagy ettől távol idegen földön e nagy nap eseményeire visszaemlékezik, szíve önkéntelenül gyorsabban kezd dobogni, a honfui lelkesedés hevétől hajtva.

A mint az évek az idő sebes szárnyain egymás után tova repülnek, évről évre fényesebb glóriától koszorúzva támad fel emlékezetünk egén 1848. márczius 15-ike. A mely mérvben hanyatlak a mi életünk, kik e fényes csillagot nemzetünk életegén egykor felragyogni láttuk: abban a mértékben emelkedik az zenitje felé, hogy ott állócsillaggá változva, onnan soha le ne tűnjék. A szabadság állócsillaga lesz ez hazánk egén s élete örökkévaló.

Mennél messzebb távozik, mennél magasabba emelkedik e csillag fejünk fölé: annál rendületlenebbé lesz kebelünkben a legnagyobb magyarnak, gr. Szechenyi Istvánnak jóslata: „A magyar nem volt, hanem lesz.“

Ha szabad a kicsinyeket a nagyokhoz hasonlítani, ime előttünk áll a brassói magyarság képében az egész magyar nemzet képe. Mi volt ezelőtt 39 évvel a brassói magyarság számban, értelmi súlyban? Volt-e ennek bárcsak egy közművelődési társulata? És mi volt maga a magyar nemzet ezelőtt 39 évvel? Hatszázezer nemes ember, pár százezer városi kiváltságos polgár. S volt-e ezeknek gr. Szechenyi előtt bár egyetlen kaszinója? . . .

Ma 15 millio szabad polgára van magyar hazánknak s a különböző társulatok száma ezerekre megy. — Ma kilenczezer magyar lakik Brassó városába.

A tisztán magyar közművelődési és jótékony egyesületek száma tíz; a vegyes egyesületek száma, melyben a magyarság jelentékeny számmal van képviselve: három.

A tisztán magyar egyesületek lelkében fogamzott meg ez a lélekemelő szép gondolat, hogy nem szétforgácsolva, nem meghunyászkodva, hanem egyesült erővel, nyilvános helyen, szabad haza szabad polgá-

raihoz illően ünnepeljük meg ma itt először és ennek utána minden esztendőben hazánk, nemzetünk ujjászületésének nagy napját 1848. márczius 15-két.

Helyesen; mert így illik ez szabad haza szabad polgáraihoz.

Ég tehát még ma is az a csipkebokor, melyből Isten az ő szolgálójának, a nemzete megszabadításának magasztos, de terhes gondolatával tépelődő prófétájának megszólalt!

Az a csipkebokor nem más, mint a mi szívünk, melyben ma a honszeretet égi lángja magasan fellobog. Az a szózat, mely az égő csipkebokorból megszólalt, így hangzott: „Felém tisztelettel közeledj!“

A mi szívünk hangjából is hangzik bizonyos szózat; figyeljünk csak rá s meghalljuk: mert ezt mondja ma az nekünk. „Esküszünk, hogy rabok többé nem leszünk!“

Legyen áldott közöttünk örökre azon dicső honfiak emlékezte, kik e nagy napot számunkra megszerezték!

Legyenek uraim és hölgyeim a rendező bizottság nevében legszivesebben üdvözölve!

Éljen, háromszorosan éljen a legelső magyar ember, a legalkotmányosabb király, éljen a haza!

Ezzel ünnepélyünket megnyitottak nyilvánítom.

Zajos, háromszoros éljenzés követte a szónok hévvel elmondott szavait, melyek valóságos tombolássá fejlődtek, midőn dr. Kádbéó Ferencz felolvasta Kossuth Lajos következő sorait:

„A hontalan öreg magyar üdvözlí idegen földről a márczius 15-ikét megünnepelő magyarságot Brassóban: s áldását küldi örvendetes fejlődéséhez. Merítsen a jelen, nemzedékről nemzedékre lelkesedést a multnak emlékeiből biztosítására a jövőnek. — Előre magyar!“

Turin, márczius 4-ikén 1887.

Kossuth Lajos.

Ezen levélkét a nagy hazafiú lapunk szerkesztőjének felkérése folytán intézte hozzá s. p. az ez alkalomra általa kiadott emlékalbum számára, melyben Kossuth kézírata eredetben (faximile-val) megjelent.

A közönség állva hallgatta végig e sorokat s az arra adott következő sürgőnyi választ is:

Kossuth Lajos,

Turin.

A brassói magyarság, melynek a mai alkalomra áldásodat küldöd: buzgó fohászt küld a menyek urához, engedjen még sok márczius tizenötödiket megérned magyar hazánk s nemzetünk büszkeségére.

A brassói magyarság.

A tombolászteri lelkesedés újból megkezdődött s csak akkor hallgatott el, mikor néhány percz múlva Dr. Vajna Gábor lépett az emelvényre, hogy elmondja nagy hatást keltett, helyenként zajosan felbeszakított gyönyörű ünnepi beszédét, — melynél szebbet egyhamar Brassóban nem hallottunk. A gyönyörű beszédet lapunk más helyén közöljük s csak ujabban gratulálunk a kitünő szónoknak sikerült beszédéhez.

Mikor elhangzottak a szünni nem akaró tapsok, ismét a dalegylet állott elő s annyi nemes érzéssel, annyi lelkesedéssel énekelte el a „Talpra Magyar“-t, hogy csaknem mindannyian belezengtek velök: „Esküszünk, hogy rabok többé nem leszünk.“ Az éneket követőleg Dr. Kádbéó Ferencz, lépett fel, elszavalandó Arany János „Walesi bárdok“ című remek balladáját. —

A szava'ó dus tapsokat aratott, melyeket valóban meg is érdemelt. Szaválata minden tekintetben kitünő volt.

Még a dalegylet énekelte el a „Szózat“-ot, a melybe belehangzottak a közönség hangjai is, — a közönség még egyszer tombolt lelkesedésében s az ünnepély, melyhez annyi reményt kötöttünk, véget ért s közönség teljes meglelégedéssel hagyta el a helyiséget. —

Az estély.

Este a Nr. 1. nagy termében a holonyában felállítandó kisedővő intézet javára minden részletében sikerült hangverseny tartatott, mely méltó befejezése volt gyönyörű ünnepélyünknek. A terem most is zsufolásig megtelt diszes közönséggel, melynek sorában ismételten több tekintélyes szász családot láttunk.

Bevezetésül Galuska bandája elhuzta a Rákóczy indulót; — utána a dalegylet szépen, nagy tetszés között énekelte el Zimay „Magyar népdalait.“ Majd Stark Vilmosné ő nagysága lépett az emelvényre, hogy kitünő hanglejtéssel és mély érzéssel szavalja el Timon Sándornak — lapunk mai tárczájában közlött — hatásos, szép költeményét. A szaválata nagy hatást tett a közönségre, mely szaválót s szerzőt (Dr. Kádbéó) többször kihivta mit mindkettő becsületesen kiérdemelt.

A következő piece a valódi művészetnek volt

nak, nemesebbnek képzelték, mint a milyenek voltak. A rémes hír, hogy a vármegyéken a fegyvertelen magyarságot uralom nélkül és addig hallatlan kegyetlenséggel öldöklék, megindult a székelység az agyagfalvi rétről, ki meg Kolozsvárról. Kossuth s később Mátyás huszár divizionk első százada Tordáról Felvincz Enyedfelé; a második, melyben én is szolgáltam, Radnóthra sietett. A székel előörsökkel Egerbegy és Máros-Ludas között találkoztunk. Az oláhság a czintosi hegyen táborozott, de megmozdulni nem merészelt. —

„Fiuk! ki vállalkozik egy levelet elvinni Máros-Vásárhelyre“, kérdezé egy reggel a radnóti kastély egyik termében, hol reggeliztünk, táborunk vezére, talán Pünkösti vagy Szentkereszt, a névre már nem emlékezem. Többen ajánlkoztunk s egy negyedóra múlva már négyen Csapó felé ügettünk. Mit tudtuk mi, hogy mi volt abban a levélben! Örvendettünk, hogy M.-Vásárhelyre mehetünk, hol azelőtt néhány hónappal olyan gondtalan diáki életet folytattunk. Ebédre betértünk a kerélő-szentpáli udvarba, hol szívesen fogadtak. Még jól le sem telepedtünk s már lódobogás riasztott fel. Radnóton hagyott bajtársaink egy része hozta a megdöbentő hirt, hogy egy rendes németcsapat szétverte a radnóti tábor, melynek legnagyobb része lándzsás székel volt. Erre nyomban érkezett egy másik tudósítás, hogy Gedeon osztrák

tábornok az előtti nap bevette M.-Vásárhelyt, a székelység szét van verve.

Két tűz között álltunk. Radnóton is, M.-Vásárhelyt is ellenség, most már merre fiuk, kérdeztük egymástól, a mint frissen falatoztunk. Itt egy óráig sem lehetünk biztonságban... Ekkor meg a harmadik hírnök érkezett, hogy Malomfalvánál oláh lándzsás csapat mutatkozik. Most már nem is két, hanem három tűz közé szorultunk. A malomfalvi irány volt az egyetlen, a merre Torda felé, Kolozsvárra vissza térhetünk. Gyorsan kellett határozunk, különben Békesi Gáspár vert hadának sorsára jutunk.

Tudva van, hogy Báthory István épen ott győzte volt le vetélytársát s az elfogottak közül többeket ott helyben kivégeztetett volt. A mint egyik egy, másik más tervet adott elő nagy szaporán, azt tüstént elvetettük, hogy halljuk a harmadik tervet, mely hasonló sorsban részesült. Szerencsére a hol a veszély legnagyobb, a segély ott van legközelebb. Hirtelen megnyílt az ajtó s azon egy természetes, szép külsejű férfiú lépett be polgári öltözetben, kit válságos helyzetünkkel meg sem kellett ismertetni, mert ő azt, úgy látszott, ép úgy ismerte, mint mi. „Huszárok, szólít meg a kis csapatot, mint egy 20—25-ön lehetünk, itt nincs idő a tanácskozássra, gyorsan lóra s ott aztán megmondom mi lesz a teendő.“

(Vége következik.)

szenelve. Liszt Ferencnek egyik kiválóbb tanítványa, Dr. Kádbé Ferencné ő nagysága játszott a zongorán azzal a mély érzéssel s bámulatra ragadó technikával Sipos, „Klapka induló“-ját. Annyi érzés, — annyi nemes tűz van ebben a játékban! Kádbé-
né ő nagysága játékában már volt alkalmunk gyönyörködni. Akkor azt irtuk róla: „ugy járnak az ujjai azokon a billentyűkön, mintha csupa rózsát szedne ki azokból.“ Ma sem mondhatunk mást. Játéka elragadta a közönséget s ő kénytelen volt engedni a szünni nem akaró tapsviharnak és még egy darabot játszani még több művészettel.

Schmidt Mariska k. a. népdalai ép úgy gyújtottak, mint máskor. Hangja nem vesztett semmit kellemes csengéséből s ő megérdemelt tapsokat aratott ép úgy, mint mindig, valahányszor csak fellépett. Ő is kénytelen volt újból fellépni s a „Säckingeni Trombitás“ egy részletét elénekelt.

Jaschik Gyula, Lincz H. s Nagy Gyula előadása (zongora hegedű s bőgő) minden tekintetben sikerült része volt az estélynek, ép úgy a dalegylet által záradékol énekelt „Szabadság dal.“ Az összes szereplők szünni nem akaró tapsokat arattak s a nők ezenkívül még diszes csokrokat is.

Egyáltalában — s ezt ismételnünk kell — a hangverseny minden részletében kitűnően sikerült s a rendezőség büszke lehet arra, hogy ily erőket nyert meg közreműködésre.

A hangversenyt táncz követte, mely a legjobb kedélyhangulatban reggeli öt óráig tartott.

Az estély tartama alatt egy sürgöny is érkezett, melynek szövege következő:

„Szülőföldem határszélén ma tartandó nemes ünneplés alkalmából a távolban együtt érzek és ünnepelek, kívánva, hogy éljenek soká; teremjen a haza mindig oly nemes lelkű mint hazafiakat, mint a társaság tagjai. Verzár Mór.“

Az emléklap.

Örökké emlékezetes marad magyarságunkra nézve a „Brasó“ emléklapja“ melyet ez alkalomra Szterényi József szerkesztett és kiadott, — élén Kossuth Lajos kézvonásaival.

Ez emlék marad s megérdemli, hogy minden magyar egyesületünk a későbbi idők emlékére levéltárába helyezze és megőrizze. Jellemző egy egyszerű hétfalusi csángó ember kérése: „Adjanak nekem is egyet abból az írásból, hadd tegyem rámába s maradjon testamentomba a gyermekeimnek.“ Az öreg csángó, Boreza lelkész hiva s ez megmagyarázza kegyeletteljes érzelmeit is. Az emléklap mindenütt nagy tetszést aratott.

Dr. Vajna Gábor beszéde.

— Tartotta a márczius 15-iki nemzeti ünnepély alkalmából. — Tisztelt ünneplő közönség!

A nemzetek nagyságának megítélésében a mértéket e történelem adja. A történelem, mely elfogulatlanul jegyzi fel a nemzeti fejlődés korszakokénti tüneteit, — mely működésével s főleg bírálatával a tényeket, — egy korszakkal legalább, mindig később követvén, a személyi hiúság dődelgetése nélkül, tárgyilagosan tárja eléink azokat a magasabb mozzanatok, melyek a nemzet beléletében, szellemvilágában akkor jelentkeznek, midőn valamely általános érdekű uralkodó eszmét kebelébe fogad, s nemzeti egyénisé géhez idomít.

Mert ilyenkor nyilatkozik a nemzet fogékonysága az emberiség üdvét célzó eszmék és intézmények iránt, ilyenkor nyilatkozik a nemzeti génusz; s a nemzeteket nem a köznapi élet aprólékos jelenségeinek körforgásából, hanem azon magasabbabb mozzanatokból lehet és kell megítélnünk, midőn a bennük rejlő erő a maga nagyságában áll előttünk, s egyéniségének bámulatát és tiszteletét követeli.

A történelem, mely ily mozzanatokot méltat nemzedékről-nemzedékre: édes anyja a hazaszeretet szent tüze, fenntartója annak a nemes lángnak, a melyet nagy napokban egyformán érez ifjú és öreg: a lelkesedésnek.

Hazánk történelme teljes-teli van nemzeti génuszának lélekemelő nyilvánulásaival elkezdve a honalapítás alkotó tényétől — szabadságharcunk dicső korszakáig.

Ez bátorít fel azon meggyőződésem nyilvánítására hogy habár a nemzet lánglelkű dalnoka csak a multra mondhatta is el, hogy:

„Nagy volt hajdan a magyar,
Nagy volt hatalma birtoka;
Magyar tenger vizében hunyt el,
Észak, kelet és dél hulló csillaga!“

mégis ott, hol Clio, a nemzeteket történelmük fensége szerint nézi: nemzeiünk nem lesz utolsó, mert helyét vérevel váltotta meg a közép-korban, s az ujjor elején, akkor, midőn világtörténelmi küldetését a ke-

resztény civilizáció megvédelmezése tekintetében oly példatlan lelkesedéssel töltötte be; s vérevel váltotta meg korunkban is, midőn s szabadság, egyenlőség és testvériség eszméiért mindenét feláldozta, mindenét vesztette, — s mégis: „megfogva bár, de törve nem“, él e hazán, e megszentelt földön!

Ama korszakok közül, melyekben a nemzet lelke oly magasra nyilatkozott, hogy mi, az utódok, kik annak részesei nem lehettünk, csak a legmélyebb kegyelet és áhitat érzelmeivel tekinthetünk fajunk, szereplő nagy alakjaira: ama korszakok közül egyike a leglélekemelőbbeknek az, mely 1791—92-ben az alkotmányellenes rendeletek megégetésével s nemzeti függetlenségünket biztosító alaptörvények meghozatalával kezdődik, s 1848. márczius 15-ikének örökemlékü diadalával végződik.

Lélekemelő e korszak; — mert a nemzet a majdnem kétharmad századon át folytatott megfontolással érlelte meg, s ültette át állami életünk talajába nyugatnak amaz eszméit, melyek Franciaországot, mindjárt születésük után lángba borították. Vér nélküli küzdelme volt ez a nemzetnek önmagával, évszázados intézményeivel.

Szakítsuk ki pár percze e korszak történelméből a legutolsó és legfényesebb lapot, nemzeti ünnepünk mai tárgyát: 1848. márczius 15-ikét!

A költő így énekel róla: „Kikelet volt. Virág nyílt. Vigan szólt a madár dala. De a szívek ébredése — ezerszerte dicsőbb vala. A szabadság napsugára törte meg a rideg telet... So' se virult még hazánkra ilyen dicső, szép kikelet!“

Gyönyörű nap, melynek hagyományává váltak, s melyről ma már áhitattal beszél az atya gyermekének... kora reggel gyülekezik az ifjuság, melyhez a szakadó eső dacára növekedő csoportokban csatlakozik a nép.

Budapest utcáinak szegletein falragaszok hirdetik az „országos ellenzék“ híres 12 pontu proklamációját arról, hogy: „mit kíván a magyar nemzet?“

Az óriási népgyűlésen Jókai beszél: „Testvéreim! a pillanat melyben élünk, komolyabb teendőkre szólít fel bennünket! Európa minden népe halad és boldogul; haladunk, boldogulunk kell nekünk is. Legyen béke, szabadság, egyetértés! Követeljük jogainkat, melyeket tőlünk eddig elvontak, s kívánjuk, hogy legyenek azok közösök mindenkivel. Követeljük, bízva a nemzet erejében, s az ügy Istenében!“

(Vége következik.)

Egy dietétikus tápszer.

Egy előbbi cikkemben egy jó házi szerrel foglalkoztam, jelezve hogy az e cikkel megkezdett ciklust folytatni fogom. Jelen soraim célja egy kitűnő dietétikus tápszer: a „csokoládé“ megismertetése. Néhaj Hufeland Vilmos Keresztély dr. a tudós orvos és a „Makrobotik“ híres szerzője a következőleg nyilatkozik a csokoládé felől: Ajánlom a csokoládét minden ideges, elgyengült, beteges embernek, gyenge gyermekeknek és aggoknak. E tápszer erősíti a gyenge szervezetet és alkalmas volt kitűnő eredményeket megfigyelni oly egyéneknél, kik az altest krónikus affekcióiban szenvedtek.

Spanyol- és Franciaországban a csokoládét általánosan reggeli gyanánt iszzák! Angliában és Ausztriában az utolsó évek óta mindjobban terjed és Európa többi részeiben is lassan-lassan kiszorítja a reggeli kávé.

Hogy a csokoládé nálunk Magyarországon még nincsen annyira elterjedve, annak meg vannak a maga különös okai. Nálunk ugyanis a csokoládét gyógyszer gyanánt használják és t. kollégáim nagy száma a megmondhatója, mennyi bajt okozott már mint ilyen.

A legtöbb nálunk elterjedt csokoládé nagyrészt keményítőszert anyagok és cacaohéjat tartalmaz, melyeket azért kevernek bele, hogy olcsóbbá tegyék és hogy oly árut nyerjenek, mely a forrásnál gyorsan sűrűsödik, mely körülményre aztán ráfogják, hogy jó csokoládé, mert sűrű. Az így gyártott csokoládé természetesen megterheli a gyomrot és többszöri élvezet el ellentálló hatással bír.

Miután pedig nálunk már évek óta nagyrészt ily gyártmány van forgalomban, ennél fogva nem csodálható, hogy e tápláló szer hazánkban nem terjed.

En nálunk csak egyféle csokoládét ismerek, melyet mint kitűnő dietétikus tápszert mindenkinek ajánlhatok és a mely mind ama előnyöket bírja, melyekkel birnia kell, a mennyiben az égetett cacao-gyümölcsmagvagnak és tiszta cukornak mechanikai, de nagyon benső és homogén keverékét képezi és ez a „Chocolade-Küfferle“ (Budapest, váci-utca 13. sz.) Ez nem tartalmaz semmi kártékony anyagot, jobb és egészségesebb a kávéval, a gyomrot nem terheli meg,

hanem konzerválja, finom izzel és zamattal bír, sok tápanyagot tartalmaz és olcsóbb, — mint a külföldi.

Meg kell vallanom, hogy egyáltalán nem értem, miért vásárolják kereskedőink oly előszeretettel a francia csokoládét, mikor itthon olcsóbbat és jobbat kaphatnak. A hamisított csokoládé nálunk soha soha sem fog terjedni, míg a jó és tiszta gyártmány mind ama tulajdonokkal bír, melyek általános elterjedését fogják mozdítani. A közönségnek saját érdekében pressziót kellene gyakorolni a kereskedőkre és következetesen Küfferle-féle csokoládét kérni, a kávéházban pedig minden sűrű keveréket visszautasítani.

A jó csokoládé táplálóbb, egészségesebb és kellemesebb a kávéval.

Ugyan ez mondható a Küfferle-féle olajtalanított cacaóról. Ez e csokoládé kellemes ízét a könnyen emészthető és tápláló ital tulajdonságaival köti össze, csecsemőknek is adható és különösen ajánlható rossz emésztésű embereknek. Megjegyzendő azonban, hogy a hollandiai cacao mintegy 8 százalék idegen anyagot tartalmaz, mely könnyen oldhatóvá teszi ugyan, de az egészségre ártalmas, míg a Küfferle-féle cacao abszolút tisztasága által tűnik ki.

Ez ismertetést annál inkább ajánlom a közönség figyelmébe, mert remélem, hogy ez által egy kitűnő dietétikus tápszer terjedését mozdítom elő. — Legközelebb valami másról.

Dr. Pápay Ernő.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk keddi száma helyett a t. előfizetőknek márczius 15-iki emléklapunkat küldöttük, mivel t. előfizetők bizonyára meg voltak elégedve.

Brassó megye közigazgatási bizottságának hétfői ülésében több érdekes tárgy fordult elő. Rendkívüli tárgyhalmaz miatt a gyűlésről szóló jelentésünket jövő számunkra kellett hagynunk.

Esperes installáció. Moór Gyula ujon választott esperes installációja a tegnap d. e. megtartott esperességi ülésen ment végbe. A gyűlés lefolyásáról tér szűke miatt csak lapunk jövő számában referálhatunk.

Egy új tag. Az óvintézet kitűnő vezetőnöje, Kollár Ilona k. a. belépett az „E. M. K. E.“ rendes tagjai közé s lefizette 1885. 1886. s 1887. évi tagdíját. Sok ily lelkes honleányt!

Nem szorul dicsőre. Valóban nemes s városunkban különösen feljegyzésre méltó cselekedetről kell megemlékeznünk. Egy lelkes honleány, kinek az özvegyek s árvák érdekében tett határtalan fáradozásairól már nem egy ízben megemlékeztünk, a prot. nőegylet önfeláldozó tevékenységü aelnöke, Platsko Györgyné ő nagysága saját iniciatívájából gyűjtést rendezett a bolonyai kisdudóvó intézet javára s ennek eredményeképp 31 frtot szolgáltatott be. Ezen összeghez járultak: Wolfsohn, Simay testvérek, Péter Mihály, Oktavia M. Stănescu, Tief Ferencné 2—2 frttal; Rác Lajos, Bányai Gerőné, Gyertyánffy s társa, Laskai Árpád, László Martonné, Temesvári Józsefné, Csorba Samuné, Szabó Lajosné, Jrk Károly, Folyovics Miklós-né, Schwarcz Andrásné, N. N., Rác Józsefné, M. Zănescu, Kórodi Vilma, Papp István s fia, Vilma G. Popp, N. N., Dr. Weisz Ignác-né, Harmath Lajosné s Platsko Györgyné 1—1 frttal. — Valóban nincs elég szavunk az ily nemeslelkűség elismerésére. De különben a tett beszél s ily tett nem szorul dicsőre!

Rendőri hírek Tűz volt a héten a csigahegyen. A bolonyai rendőri kirendeltség őrpáncsnoka Joó s Mezey közrendőr rögtön a helyszínre siettek, hol óriási erőmegfeszítésüknek sikerült a tüzet eloltani, mely alkalommal Joónak elégték csizmái. Hihetőleg gondatlan gyermekek okozták a tüzet. — Csiny. Vasárnap reggel Irk Károly nagy-utcai boltja előtt lévő levél-szekrény vízzel telve találtatott. A teljesen átázott leveleknek címei teljesen elmosódtak, nem voltak kézbesíthetők, vagy továbbíthatók. Hihetőleg a szombat este az ipariskolából hazatérő tanoncok műve ezen otromba tréfa. — Lopás. Hétfőn Brockhaut Dávid házáló cselédje, Kisgyörgy Rózát a rendőrség elfogta, mert gazdájától több kendőt lopott, s átszolgáltatta a büntető bíróságnak. — Verekedés. Hétfőn a bolgárszegi Katalin-utczában két napszamos heves szóváltásba került egymással, melyből tisztességes verekedés fejlődött ki. Csak mindkét verekedő fél bekísértetésével sikerült a megzavart közcsendet ismét helyreállítani.

Halálozások. Egyszerre három halálhírről kell megemlékeznünk. Bergay József pénzügyi titkár, volt brassói illetéktisztviselő hiv. főnök, ki eltávazása-kor a legjobb emlékeket hagyta hátra városunkban, sulyos családi csapást szenvedett, nővére Ida férjezett Welle Sándorné, honvédszázados neje, f 11-én 33 éves korában gyomor-gyulladás következtében meg-

halt, hátrahagyván egy bánatos férjt s két kis árvát. Kitűnő honleány, példás nő s anya halt el benne! — Márk Sándor nyug. tűzészázados f. hó 12-én halt el Brassóban, élete 48. s boldog házassága 2. évében. Temetése f. hó 14-én ment végbe szokott katonai ünnepélyességek s nagy részvét mellett.

Felter Ábrahám, helybeli kereskedő, f. hó 13-án hunyt el végelgyengülés folytán élete 79. évében. — A városunkban általán jól ismert öreg ur temetése f. hó 15-én volt általános részvét mellett. — Béke hamvaikra!

Hazafias tantestület. Zajzomból vettük márczius 11-iki kelettel az alábbi sorokat, melyek azonban lapunk mult számára már elkésve érkeztek: „Folyó év és hó 10-én tartott rendkívüli gyűlésén a háromfalusi tanítói kör elhatározta, hogy márczius 15-ikét megünnepeli — e végből 14-én délután 4 órakor minden iskolában 15-ére szünet adatik, melynek kiadása alkalmával ezen nap emlékére a gyermekek előtt hazafias beszéddel rajzolni, minden tanító kötelességének ismeri, — a tanítóttestület 15-én Brassóban részt vesz testületileg, a rendezendő ünnepélyeken.“ — A kép-

viseltetés megtörtént s mi e helyen csak elismerésünket akarjuk kifejezni e derék körnek.

Nyilvános köszönet. A közhalmi m. kir. áll. népiskola tanítóttestülete méltóságos gróf Haller János urnak azon áldozatkész szívessegéért hogy a tanítói könyvtár részére, a tanítóttestületnek husz forintot adományozott, elismerő és hálás köszönetét nyilvánítja. Köhalom, 1887. márcz. 15. Téglás István igazgató, Mahr Adél, testületi jegyző.

Nyílt tér.)*

Szám 2932.—1886. bf.

(128) 1—1.

Nyilatkozat.

En Pap Elek csizmadia mester ezennel kinyilvánítom, miszerint nagyon sajnálom, hogy mult évi július 7-én a brassói sétatérén, brassói csizmadia mester Kovács Józsefet a 2354 bünyenyítő számú panaszban felsorolt sértő szavakkal megsértettem; kinyilvánítom, hogy a sértésről nem vállalom felelősséget.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjáért, sem tartalmáért felelősséget nem vállal a szerk.

nitom tovább, hogy ezen használt sértő szavak nem igazak, és én fent nevezett Kovács József urat örököse becsületes embernek ismertem, és jelenleg is annak ismerem.

Pap Elek, csizmadiamester.

Értesítés.

Miután a „Brassói rabsegélyző-gylet“ által f. hó 13-ra hirdetett közgyűlést az egyleti tagok elegendő számának hiánya miatt nem lehetett megtartani, tisztelettel értesítettnek a tagtárs urak, hogy a közgyűlés f. hó 20-án d. e. 11 órakor fog megtartatni a városház nagy üléstermében. A már közlött tárgysorozat, a megjelenők számára való tekintet nélkül fog elintéztetni.

Brassó, 1887. márczius 16-án.

Az elnökség.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Angolna
Caviar
Héring
Muszkahal
Sardinia
Kaskavál, új
Groji 1/2 Emmenthaler sajt
Gy.-szentmiklósi csemege
Kárpáti szepesi
Liptói túró
Borszéki szinmez (teher)
„Hálvá“
Hiribi gomba,
valamint minden fűszeráru a legjobb minőségben s olcsón kapható
Rácz Lajos
kereskedésében a „Veres pipához“
színház-utca (áruház alatt.)

Szabóüzlet!

Van szerencsém ezennel tisztelettel értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy

a tavaszi szövetek már megérkeztek. Jutányos árak mellett a legszolidabb kiállítással szolgállok.

A n. é. közönség b. támogatásáért esd

kész szolgálja
Zsigmond Áron
Brassó, Klastrom-utca 8.

Szám 1016.—1887. szolg.

Hirdetmény.

Az alsó-rákosi körjegyzői állomás a körjegyző elhalálása kö-

vetkezében üresedésbe jövén, annak választás utján betöltése végett a pályázat folyó évi márczius hó 29-ig kihirdetettik. A körjegyző fizetése szabad lakás mellett 400 frtot tesz; lakása Alsó-Rákosi; ezen községen kívül még a körjegyzőséghez tartoznak Datk és Máthéfalva községek.

Az 1883. évi I. t.-cz. 65. §-ban előirt okmányokkal felszerelt folyamodványok fenti határidőig hozzám beadandók.

A választás folyó évi márczius hó 31-én a körjegyzői irodában fog megtörténni.

Köhalom, 1887. márczius hó 7.

A járási főszolgabíró helyett:

(120) 2—3

Boér, szolgabíró.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lipcsébe s kérje a „Betegbarát“ című röpiratot. E könyvecskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszert elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elháríthatassék. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát“ megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségébe nem kerül.

tárgy, mire az ajánlat tétetett, va amint a bennfekvő bánatpénz összege ki legyen tüntetve, az ajánlatban pedig az évi haszonbér címen felajánlott összeg olvasható írásban számokban és betűkben kétséget kizáró módon kifejezve, azon hozzáadással, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri és feltétlenül aláveti magát, az árverés kezdetéig akár az alólírt árverést vezető főszolgabíróhoz, akár Prázmár község előljáróságához annál is inkább beadni el ne mulasztászik, mivel később érkező ajánlatok tekintetbe nem fognak vétetni.

A nyílt időben beérkezett ajánlatok a fenti sorrendben fognak felbontatni, sa az I. folyó szám alatt felsorolt tárgyhoz 240 frt, a II. f. sz. a. fels. tárgyhoz 200 frt, a III. f. sz. a. f. t. 60 frt, és a IV. f. sz. a. f. t. 70 frt bánatpénz szükségeltetvén, a kellő összeg esetleg a tárgyalás folyama alatt készpénzben is az árverést vezető kezéhez letéteményezhető.

Megjegyeztetik végül, hogy az ujonan megállapított árverési feltételek szerint, melyek a versenytárgyalás napjáig úgy alólírottak, mint Prázmár község irodájában a hivatalos órák alatt bárki által betekintheők. — Prázmár község összes lakosainak jogában áll saját házi szükségletre szesz italokat bárholonnan és bármilyen mennyiségben és minőségben díjtalanul bevinni, és hogy abban az esetben, ha a fent jelzett négy tárgy összesen legalább 6000 frt évi haszonbért nem eredményezne, a régi haszonbérlek kötelezve maradnak a haszonbért 1891. december 31-ig megtartani.

Földvár, 1887. évi febrár hó 12 én.

A járási szolgabíró:

Pildner Ferencz,

Az elvesztett és elgyengült fér-férő, tehettetlenség.

Biztos segély! A cs. kir. szab. carbon nemiszervi zuhanyával bárki is meggyógyíthatja (külöleg használva) biztossan s állandóan, gyakran már 24 óra alatt, még ott is, ahol már semmi sem használ, még az évek óta tartó tehettetlenséget is. Kellemes, észrevétlen gyógymód, tökéletes kigyógyulás káros izgatás nélkül. A legelőkelőbb professzorok és orvosi szaklapok, a legneveltebb orvosi ajánlások s a gyökeresen kigyógyítottak közszónói iratai minden érdek nélkül ajánlják a szenvedőknek a carbon-zuhany azonnali megrendelését, mely állandó sikert biztosít. Teljesen felszerelve s használati utasítással és orvosi jóváhagyással 5 frt 80 kr. — Tüktarás mellett megküldés és csomagolásnál a tartalmat és eredetét nem áruljuk el.
Dr. Atmann Károly
cs. kir. szabad. carbon-zuhany-főraktára és rendelő-intézete a tilkos betegségek részére: Bécs, VII. Mariahilf-strasse Nro. 80.

Hirdetmény.

Brassó vármegye alvidéki járás főszolgabírája részéről ezennel köztudomásra hozatik, miszerint ezen járáshoz kebelezett Prázmár nagyközség tulajdonát képező korcsmáltatási és italmérési kisebb királyi jogok haszonbérbe adás alkalmával 1885. szeptember 30-ik megtartott árverés alapján ifjabb Czell Frigyes, Kopony Mihály, Helwig Samu és Huidy Ottó urakkal kötött haszonbéri szerződések a község és nevezett haszonbérlek között létrejött békés kiegyezés folytán, mely Brassó vármegye törvényhatósági közgyűlése részéről 1886. ik év december 20-án 10947/220—1886. sz. a. helyben hagyatott, feloldattak, minélfogva nevezett haszonbérlek által haszonbérben tartott tárgyak és jogok folyó évi márczius hó 26-án délelőtti 10 órakor Prázmár község irodájában megtartandó zárt ajánlati verseny tárgyalás alkalmával folyó év ápril hó 1-től 1891. évi december hó 31-ig terjedő időszakra újbóli haszonbérbe ki fognak adattnak.

Ez alkalommal a következő tárgyak és jogok fognak kiadattni:

- 1) A felső nagy fogadó — korcsma — mely a multkori árverezés alkalmával 3855 frt évi haszonbért eredményezett.
- 2) Az alsó nagy fogadó — korcsma — mely a multkori árverezésnél 2600 frtot eredményezett.
- 3) A felső mellék korcsma, mely a multkori árverezésnél 1213 frtot eredményezett.
- 4) Az alsó mellék korcsma, mely a multkori árverezésnél 1798 frtot eredményezett.

A kik ezen árverezésen részt venni óhajtanak, felhivatnak 50 kros

Javítások- és hangolásokat pontosan, olcsón végzek.

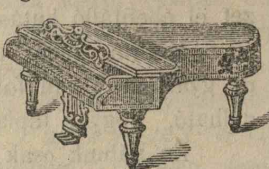
NAGY JÓZSEF

áltaános hangszer-kereskedése,

Alapított 1867-ben.
Brassó, széles-utca 540., műhely: vár-utca 258.

A nagyérdemű zeneművészek-, zenekedvelő urak és hölgyeknek tisztelettel ajánlom mindennemű új hangszereimet és az azokhoz szükséges több ezerféle részeket felszerelésre. Szintugy nagy választékban legfinomabb római bél-, selyem-, fonott és angol acél-húrokat.

Raktáron vannak: kontragordonok, gordonkák, brácsok, koncert- és másnemű finom hegedűk és vonók, cziterák, gitárok, kintornák, tilinkók, furulyák, fuvalák, klarinetek, rézkürtök, hangsipok, ocarinák, acél- és csimbalmak, kézi- és fuvó-harmonikák, gyermekhangszerek, harmoniumok, pianinok, zongorák.
Új orgonákat és régieket minden nagyságban rövid időn felállítok.
Kapható: Ariston, Herophon, Orpheus, Symphonion, kedvelt új hangszerek, könnyen kezelhetők és pár ezer szép zenedarabot játszanak; a Symphonion magára működő hangszer.
(6) 9—*

Népezzimbalmak, saját gyártmány, 20—50 frtig.

Helyben, vidék- és külföldre pontos szolgálat.